

ТОЛЕРАНТНІСТЬ ДО СЕБЕ ТА ІНШИХ

**ТРИФОНОВА Валерія, здобувач вищої освіти
спеціальність 071 Облік і оподаткування
Миколаївський національний аграрний університет**

Анотація: Розглядається толерантне поводження людини її взаємозв'язок із світом. Комфорт особистості на фоні стриманості, терпимості та повазі. Вибір толерантної людини дати другий шанс або завершити спілкування на нейтральному рівні.

Ключові слова: толерантність, лояльність, повага, стриманість, унікальність, людина-індивід, суспільство, терпимість.

Толерантність – це цивілізований та терпимий «Я» у суспільстві. Потрібно починати з себе, змінювати або інтегрувати характер, підлаштовуватися під зміни інших, бути лояльним, невибагливим, реалістом. Але при цьому не забувати про свою унікальність, не повторність та значущість, тому що кожен на землі має своїх людей, які підтримають та надихнуть і в зворотному шляху відбудеться те саме. Кожен хто приходить у наше життя є окремим уроком та випробування, ось як ми з ним впораємося покаже наскільки ти толерантний не до інших, а в першу чергу до себе. Роби так, щоб у відповідь ти отримав те що хотів, не забуваючи про норми толерантності та моралі.

Сучасна культура формуватися на основі певної групи, яка створює та запроваджує свої правила, ідеї та ставлення. На основі цієї думки формуються групи, спілки, організації та партії. Однак важливо застосовувати толерантне ставлення до особистості та не дозволяти інтересам іншим бути вищими за ваші. [1]

Толерантність – це якість з якою не народжуються, а набувають протягом усього життя. Культурна звичка, що дозволяє ширше мислити та діяти відповідно до обставин. А також знизити рівень стресу, винести життєвий урок, набути досвід, розвинути стриманість, терпимість та повагу. Розглянемо ці якості більш детально з огляду на вислів «Сам себе не похвалиш, ніхто не похвалить», який можна модернізувати до будь-якої риси характеру. [2]

Вважає себе стриманою людиною, отже думаєш що ти толерантний. А якщо трапиться проблема, яка потребує багато сил та витримки по відношенню до інших. З дитинства ми формуємо характер, на певні обставини, на які відчуваємо різні емоції: сум, радість, сміх, захоплення, щастя. Однак виростаючи, ми розуміємо: на людях, тобто у громадських місцях, слід поводитися стримано. Змушені контролювати прояв емоцій, особливо негативні, адже звикли з дитинства чути поведься стриманіше, не сором нас. І лише з віком ми розуміємо сенс цього. Тому що якщо почуває себе погано не показує це, адже ти стаєш вразливим і цим можуть скористатися. Якщо ж занадто веселий, можуть заздрити та нагнітати біду.[4] А також характер набуває рис толерантності, які домотають мислити та робити відповідно до ситуації, а отже стримано та терпимо поводитись. Як казав архієпископ Фултон Дж. Шін: «Терпимість відносить лише до людей, але ніколи до істини чи принципів. Що стосується останніх, ми повинні бути не терпимими...»[3]

Маєш повагу до себе і тебе будуть поважати. Але тут виникає питання за що поважати людину? За її вчинки, слова, дії чи може тому що вона просто людина? Людина яка вважає себе толерантною обере останній варіант. А як щодо іншого? Застосуємо терпимість, розуміння, а якщо людина вичерпала усі спроби порозуміння, що тоді? Дати шанс на виправлення або ж попроситися з людиною? Кожен обирає свій варіант та проявляє толерантність по різному. Інколи можна обрати перший шлях, однак це не гарантує що він не приведе до другого. Хтось вирішить що поважає себе більше за інших, отже не дасть шанс на виправлення. Чи може ця людина вважати себе толерантною, адже кожен має право на помилку. Це питання дуже складне та риторичне, що зроблено так як вчинено, але головне пам'ятати про терпимість, людяність та повагу до себе і інших.

Толерантність перше за все проявляється у собі, а вже потім у ставленні до інших. Хочеш щось зробити чи змінити, почни з себе. Кожен помічає недоліки в інших, але дуже важко знаходить в їх в собі. Навіть якщо ти оригінальний та не ординарний, це добре, не забороняй собі самовиражатися,

кожна людина варта бути почута та розглянута. Людина - це індивід, особистість за покликанням, якщо хоч одна людина ставиться до не з толерантністю, то і вона повинна відповісти тим же. А отже увесь світ повинен поводитися толерантно, це потреба до виконання, а не планування змінити щось. Люди у світі будуть поводитись толерантно, тільки тоді, коли почнуть змінювати світ з себе. [5]

Література:

- 1) Виховна година «Толерантність-шлях до себе» URL: <https://naurok.com.ua/vihovna-godina-tolerantnist-shlyah-do-sebe-109308.html> (дата звернення 26.10.2022)
- 2) День толерантності. Як виховувати в собі толерантне ставлення до інших. URL: <https://suspilne.media/181178-den-tolerantnosti-ak-vihovuvati-v-sobi-tolerantne-stavlenna-do-insih/> (дата звернення 26.10.2022)
- 3) «Толерантність – це розуміння того, що людина має право бути не такою, як інші» URL: <https://docuclub.docudays.ua/news/-lyudina-maye-pravo-but-ne-takoyu-yak-insh> (дата звернення 26.10.2022)
- 4) «Чому людям важко стримувати емоції?» URL: <https://glazastik.com> (дата звернення 26.10.2022)
- 5) Заняття 5. Толерантність до інших через ставлення до себе. URL: <http://medbib.in.ua/zanyatie-tolerantnost-drugim-cherez-otnoshenie-41864.html> (дата звернення 26.10.2022)

Abstract: *The tolerant behavior of a person and his relationship with the world are considered. Personal comfort against the background of restraint, tolerance and respect. The choice of a tolerant person to give a second chance or end communication on a neutral level.*

Key words: *tolerance, loyalty, respect, restraint, uniqueness, human-individual, society.*

**Науковий керівник – ДОВГАЛЬ Олена,
д-р екон. наук, завідувач кафедри економічної теорії і суспільних наук,
Миколаївський національний аграрний університет
м. Миколаїв**